

AGRAWACYJA (1) *sb f*

sg G agrawacyji.

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Podwojenie nałożonej kary klątwy (najczęściej w związku z odmówieniem przez stronę w procesie dostosowania się do wyroku sądu kościelnego grożącego nieposłusznemu klątwą kościelną) [stopnie klątw: klątwa prosta contumacyjej, aggravatio, superaggravatio, interdykt SarnStat 224; klątwa kościelna, wyklinanie – excommunicatio; anathema repetitum – klątwa wtora vulgo aggravatio Cn]: Tákże y zá káždé kwity ieden grofz práłki [pisarz duchowny ma brać] téż od Dekretu zdania dwa grofzá: á od Aggráwáciy/ to ieft wtóréy klątwy/ też nic więcéy iedno íżeść grofzy rzeczonych práłkich SarnStat 221.

KK